

Spm. nr. S 169

Til *finansministeren* (9/11 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvorledes er offentligt ansatte procentvis fordelt i landets kommuner? Er det f.eks. således, at nogle af de kommuner, som kaldes de rige kommuner, har en meget stor andel af indbyggere som offentligt ansatte, medens de kommuner, der kaldes de fattige (typisk i Vestjylland), har en meget lille procentdel af indbyggerne som offentligt ansatte?«

Begrundelse

Lønninger til ansatte ved Danmarks Radio, til ansatte på universiteterne, på de store hospitaler, til befalingsmænd på kaserner osv. betales jo af statskassen, f.eks. fra moms, som alle betaler. Hvis nogle kommuner blot er rige, fordi disse er privilegerede ved at have en stor procentdel af offentligt ansatte med høje lønninger, så er det jo urimeligt, at »de rige« brokker sig over at betale til »de fattige«.

I en kommune som f.eks. Brande betaler vi jo til gymnasier og hospitaler over amtskatten, til universiteter, militær, Det kongelige Teater og meget andet over statsskatten, men vi får ikke kommunale skatter eller andre indtægter af nogen art fra de mange offentligt ansatte, vi er med til at lønne, og

spørgsmålet er, om egentlig ikke de kommuner, der kaldes fattige, via systemet betaler klækkeligt til de kommuner, som kaldes rige.

Besvarelse (18/11 82):

Finansministeren (Christophersen):

Spørgsmålet kan belyses ved en opgørelse af antallet af statsligt og (amts)kommunalt ansatte pr. indbygger i forskellige egne af landet. Der foreligger dog kun oplysninger om det statslige personales fordeling på amtskommuner (senest offentliggjort i Statistiske Efterretninger 1979 A 45), hvorimod fordelingen på primærkommuner ikke opgøres.

Denne opgørelse vedrører ansættelsesstedet og ikke bopælskommunen. Ved en opgørelse på amtsplan opstår der dog næppe her ved systematiske fejl, når bortses fra amtskommunerne i hovedstadsområdet, som derfor i nedenstående oversigt er vist under ét.

Det fremgår af oversigten, at der er betydelige forskelle i antallet af offentligt ansatte pr. indbygger i de forskellige amtskommuner. Antallet er størst i hovedstadsområdet, og her er den skattepligtige indkomst samtidig højest. Derudover synes der ikke at være statistisk sammenhæng mellem antal offentligt ansatte og indkomstforhold. Eksempelvis har Bornholm, der har landets næstlaveste indkomst pr. skattepligtig, det næsthøjeste antal offentligt ansatte pr. indbygger.